

Հայկական գիտահետազոտական հանգույց Armenian Research & Academic Repository

Սույն աշխատանքն արտոնագրված է «Ստեղծագործական համայնքներ
ոչ առևտրային իրավասություն 3.0» արտոնագրով

**This work is licensed under a Creative Commons Attribution-NonCommercial
3.0 Unported (CC BY-NC 3.0) license.**

Դու կարող ես.

պատճենել և տարածել նյութը ցանկացած ձևաչափով կամ կրիչով
ձևափոխել կամ օգտագործել առկա նյութը ստեղծելու համար նորը

You are free to:

Share — copy and redistribute the material in any medium or format

Adapt — remix, transform, and build upon the material

2088

241

U-43

887

241
G-43

պր.

ՁԵՌՆԱՐԿ

ԿՐՕՆԱԳԻՏՈՒԹԵԱՆ

ԸՂԹՔՆԵՐ ԵՒ ԲԱՐՈՅԱԿԱՆ ՊԱՏՄՈՒԹԻՒՆՆԵՐ

Առաջին տարուայ դասընթաց

Կապույտ

ՍԱՐԳԻՍ Ա. ՔԱՀԱՆԱՅ ԱՂԱԶԱՆԵԱՆ

Երկրորդ պատկեր-Նի-ն

Ի ՎԱՂԱՐՉԱՊԱՏ

Ի ՏՊԱՐԱՆԻ Ս. ԿԱԹՈՒՂԻԿԷ ԷԶՄԻԱՇՆԻ.

1887—ՌՅԼԶ

ՀԱՅԿԱՍՏԱՆԻ ԿՐԹԱԳՐԱԴԱՐԱՆ

ՀԱՅԿԱՍՏԱՆԻ ԿՐԹԱԳՐԱԴԱՐԱՆ

ՀԱՅԿԱՍՏԱՆԻ ԿՐԹԱԳՐԱԴԱՐԱՆ

ՀԱՅԿԱՍՏԱՆԻ ԿՐԹԱԳՐԱԴԱՐԱՆ

ՀՐԹՄԱՆԱԻ

Տ. Տ. ՄԱԿԱՐԱՅ

ՎԵՀԱՓԱՌ ԵՒ ՍՐԲԱԶՆԱԳՈՅՆ

ԿԱԹՈՒՂԻԿՈՍԻ

ԱՄԵՆԱՅՆ ՀԱՅՈՑ

ՀԱՅԿԱՍՏԱՆԻ ԿՐԹԱԳՐԱԴԱՐԱՆ

30/69 - Ա. Կ.

2001

378

39

13051. 58

ՆՈՐԻՆ ՍՐԲԱԶՆԱՍՈՒՐԲ

ՕՇՈՒԹԵԱՆ ՏԵԱՌՆ ՏԵԱՌՆ

ՄԱԿԱՐԱՅ

ՎԵՀԱՓԱՌ ԿԱԹՈՒՂԻԿՈՍԻ

ԱՄԵՆԱՅՆ ՀԱՅՈՑ

Որդիական

յաւերժ երախտագիտութեամբ

Կաթողիկոս

Կաթողիկոս

որ տուեց աշխարհիս Փրկիչ Յիսուս. գտա՛ք այդ
 Լոյսը՝ երջանիկ էք, աւելի ևս կերջանկանաք այն
 ժամանակ՝ երբ Աւետարանի փրկարար լոյսը կընտ-
 րէք ձեր կեանքի անբաժան ընկեր և Նրանով կըն-
 թանաք ձեր ներկայ փոքրիկ և ապագայ չափահաս
 կեանքի բոլոր ելևէջներում, ամենիս բարեկամ Յի-
 ւանի (փառքի) եկեղեցու միխթարու(ձեան և բարի
 քրինակ հայ մանուկներին լինելու համար:

Նոտապ պաշտօնէայ

ՍԱՐԳԻՍ Ա. ՔԱՀԱՆԱՅ ԱՂԱԶԱՆԵԱՆ

—

**ՉԵՌՆԱՐԿ
 ԿՐՕՆԱԳԻՏՈՒԹԵԱՆ**

Ա.

ԱՂՈՒՔՆԵՐ

Յանուն Հօր և Որդւոյ և Հոգւոյն սրբոյ.
 Ամէն:

Տէրո՛ւնական Աղօ՛ւրդ:

Հայր մեր՝ որ յերկինս ես. սուրբ
 եղիցի անուն քո: Եկեսցէ արքայու-
 թիւն քո. եղիցին կամք քո՝ որպէս
 յերկինս և յերկրի: Օհաց մեր
 հանապազորդ սուր մեզ պսօր: Եւ
 թող մեզ զպարտիս մեր՝ որպէս և
 մեր թողումք մերոց պարտապանաց:

Եւ մի՛ տանիր զմեզ ի փորձութիւն.
այլ փրկեա՛ զմեզ ի չարէ. զի քո է
արքայութիւնն և զօրութիւնն և փառք
յաւիտեանս. ամէն:

Ճանապարհորդի ազօն+

Եւ աջնորդեա՛ մեզ Տէր Եստուած
մեր՝ և ուսո՛ մեզ գնալ ի ճանա-
պարհս քո արդարութեամբ, պահեա՛
ի խաղաղութեան զկեանս մեր. և
զգնացս ի հաճոյս քո: Դամանեցո՛
զհոգևոր և զմարմնաւոր ընթացս
ծառայից քոց անարատ ճանապար-
հաւդ յաւիտենական ի կեանսդ:
Շնորհօք Սիածնի քո Տեառնդ մե-
րոյ և փրկչեդ Յիսուսի Քրիստոսի.

որ եղև մեզ առաջնորդ կենաց և
յոյս փրկութեան: Ընդ որում օրհ-
նեալ ես Հայր ամենակալ հանդերձ
կենդանարար և ազատիչ սուրբ Հո-
գևովդ. Եւ յժմ և միշտ և յաւի-
տեանս յաւիտենից. ամէն:

Ազօն+ և Ինքրո-ած+ Աստուածորդոց.

Ընկեալ առաջի քո բարերար և
բազումնորմ Եստուած՝ աղաչեմք
ամենայն սրտիք մերովք և խընդ-
րեմք զգթութիւնն ի քէն. որպէս
խոստացար ծառայից քոց և ասա-
ցեր, զամենայն զոր ինչ խնդրիցէք
հաւատով յանուն Արդւոյ ի Հօրէ՛
տացի ձեզ: Շնորհեա՛ և այժմ՝ հա-

ւատացելոցս ի քեզ, և կատարեա՛
 ի բարի զինդրուածս մեր. զի ի
 քեզ եմք ապախնեալ և քո առատ
 ողորմութեամբդ մխիթարեա՛ զմեզ
 ի կեանս յայսոսիկ. և առաջնոր-
 դեալ հասո՛ յանճառ երկնից ար-
 քայութիւնդ. ի փառաբանութիւն
 և ի պատիւ ամենասուրբ Երրոր-
 դութեանդ. Այժմ՛ և միշտ և յա-
 լիտեանս յաւիտենից. ամէն:

Մայրնա՛ն.

Տէր մի՛ դարձուցաներ գերեսս
 քո յինէն. Տէր բարերար՝ աղաչեմ՛
 զքեզ, օգնական իմ լեր. Տէր՝ մի՛
 անարգեր զիս և մի՛ թողուր զիս
 Աստուած փրկիչ իմ:

Սուրբ Խաչի աղօթք.

Պահպանեա՛ զմեզ Քրիստոս Աս-
 տուած մեր՝ ընդ հովանեալ սուրբ
 և պատուական Խաչի քո ի խաղա-
 զութեան, փրկեա՛ յերևելի և յա-
 ներևոյթ թշնամոյն:

Արժանաւորեա՛ գոհութեամբ փա-
 ռաւորել զքեզ ընդ Հօր և ընդ
 սրբոյ Հոգւոյդ. այժմ՛ և միշտ և
 յաւիտեանս յաւիտենից. ամէն:

Սուրբ Եան աղօթք.

Օչառաւօտու աղօթս և զբանա-
 ւոր պաշտօնս ընկալ ամենակալ ա-
 մենամեծդ Աստուած ի քո անա-
 պական և յերկնային խորանալ:

Մազեան՝ առ մեզ զարդարութեան
և զեմաստութեան զլոյս քո. արա
զմեզ որդիս լուսոյ և որդիս տուն-
ջեան: Որպէս զի ի գալ աւուրս եր-
կիւղածութեամբ վարեսցուք զկեանս
մեր՝ և առանց գայթակղութեան
կատարեսցուք:

Օ. ի դու ես օգնական և փրկիչ
միր և քեզ վայելէ փառք՝ իշխա-
նութիւն և պատիւ. այժմ՝ և միշտ
և յաւիտեանս յաւիտենից. ամէն:

Երէկոյեան ազօն

Տէր Աստուած մեր՝ Դու պահեան
զմեզ խաղաղութեամբ ի գիշերիս
յայսմիկ և յամենայն ժամանակի:

Ընդ սուրբ երկիւղ քո բեռեալ
պահեա զմիտս և զխորհուրդս մեր:
Որպէս զի յամենայն ժամ քե
պահպանեալ լիցուք յորոգայթից
թշնամւոյն: Եւ քեզ հանցուք զօրհ-
նութիւն և զփառս Հօր և Որդ-
ւոյ և Հոգւոյն սրբոյ. այժմ՝ և միշտ
և յաւիտեանս յաւիտենից. ամէն:

Յիսուս այս առակով յայտնեց թէ՛ սեր-
մերը Աստուծոյ պատուիրանքներն են, գե-
տինը՝ մարդկանց սրտերն են: Անհաւատ,
թուլահաւատ, աշխարհասէր ու փառասէր
մարդիկ առաքինութիւն չեն կարող գործել,
բայց բարի և ջերմեռանդ սիրտ ունեցողները
Աստուծոյ պատուիրանքները ուրախու-
թեամբ կրկատարեն և համբերութեամբ
շատ առաքինական պտուղներ կը տան:

Երկու պարտապանների ասուկը:
Յիսուս ասում է:

Երկու հոգի մէկ մարդու փողէին պարտա-
կան մէկը՝ հինգ հարիւր դահեկան, իսկ
միւսը՝ յիսուն: Փողի տէրը երկուսի պարտ-
քըն էլ բաշխեց: Այս երկու պարտապան-
ներից ո՞րը աւելի պարտական է սիրել ողոր-
մած պարտատիրոջն: Յայտնի է, նա՛ որի
պարտքը շատ էր:

(Լուկ. Ե. 41—43):

Յիսուս այս առակով հասկացնում է թէ՛
շատ մեղքի տէր մարդն ևս թողութիւն կը-
գտնի, եթէ որ մեծ սէր ու ջերմեռանդու-
թիւն ունենայ դէպ ի Աստուած:

Անողորմ Զառայի ասուկը:

Յիսուս ասում է:

Մէկ թագաւոր իմանում է, որ իւր ծա-
ռաներից մինը իրեն տասը հազար քանքար
(փող) տալիք ունի, հրամայում է որ նորա
տունն ու տեղը ծախեն ու պարտքը լրացնեն,
Ծառան թագաւորի ոսներն է ընկնում, ու
աղաչում, որ իրեն ժամանակ տայ պարտ-
քը տալու: Թագաւորն էլ խղճալով՝ բոլոր
ստանալիքը բաշխում է: Նոյն ծառան մի ու-
րիշ մարդուց հարիւր դահեկան ստանալիք
ուներ, նորա պարտապանը աղաչեց, որ քիչ
համբերէ ու պարտքը վճարելու ժամանակ

տայ, բայց ծառան ականջ չը դրեց ու պարտապանին բռնել տուեց բանտումը:

Նորա ընկերները, խեղճի վերայ ցաւելով, գնացին նորա այս անգլթութիւնը թագաւորին յայտնեցին:

Թագաւորը ծառային կանչեց ու ասաց. «չար ծառայ, ես քո աղաչանքիդ համար տան հազար քանքար պարտքդ չը պահանջեցի, պէտք չէր որ դու էլ ողորմիլ սովորէիր ու հարիւր դահեկան ստանալիքդ չը պահանջէիր: Յետոյ հրամայեց որ ծառային բանտարկեն մինչև որ բոլոր պարտքը վճարէ:

(Մատ. Ժ. 23—34):

Յիսուս այս առակով կամեցաւ յայտնել որ Աստուած էլ մեր մեղքերը չի ներիլ, եթէ մենք միմեանց յանցանքը չը ներենք:

Աստուանցի յետն ընկած վերաւորումի և

Սամարացի ասակը:

Յիսուս ասումէ.

Մի մարդ երուսողէմից երկքով գնալիս, աւազակների հանդիպելով, վիրաւորուեցաւ ու ճանապարհի վերայ կիսամեռ ընկած մնաց:

Առջ այնտեղից մի քահանայ անցաւ, յետոյ մի Ղեւտացի, երկուսն էլ վիրաւորուածին տեսան, բայց առանց օգնելու թողին ու գնացին:

Նրանից յետոյ մի Սամարացի է անցկենում, գետնին ընկած վիրաւորուածին վեր է առնում, վէրքը կապում, ձիու վերայ է նստեցնում և մինչև պանդոկն է հասցնում: Պանդոկապետին էլ երկու դահեկան է տալիս, որ վիրաւորուածին հոգ տանի, ու ասումէ «եթէ աւելի ծախք էլ հարկաւոր լինի, արա՛ւ, վերադաձիս կը վճարեմ»:

(Ղուկ. Ժ. 29—36):

Յիսուս այս առակով կամեցաւ հասկացնել, թէ մարդիկ պարտական են մարդասէր լինել, ու ցաւակցաբար ընկերին օգնել, եւ թէ բարեգործութիւն անելու կարողութիւն ունեցող մարդը՝ ձեռքից եկած բարի գործը չը կամենայ անել, մեղանշած կը լինի:

Մատթ. 23-րդ գլխի 12-րդ հոդուած:

Յիսուս աստօղ:

Մի մարդ հարիւր ոչխար ունէր, ոչխարներին մինը մոլորուեցաւ, տէրը իննսուն ու ինն ոչխարը թողեց սարի վերայ ու գնաց մէկ մոլորուած ոչխարն որոնելու: Եւ երբ գտաւ՝ այդ մէկ հատի վերայ աւելի ուրախացաւ, քան թէ իննսուն և իննի վերայ:

(Մատթ. ԺԸ. 12—13):

Յիսուս այս առակով հասկացրեց, թէ ինքը աշխարհ եկած է, որ մեղքի մէջ մոլորած մարդուն դարձնէ զէպի Աստուած:

գիտութիւն, և եթէ մէկ մեղաւոր դարձի գայ և մեղքերից ազատուի՝ Աստուած ուրախ կը լինի նորա վերայ:

Անասի որոս ասակը:

Յիսուս աստօղ:

Մի մարդ երկու որդի ունէր: Փոքր որդին հօրից իւր ժառանգութեան բաժինը խընդրեց ստացաւ ու մի հեռու քաղաք գնաց: Այնտեղ սկսեց անառակ կեանք վարել, և երբ բոլոր ունեցածը փչացրեց, ստիպուած գնաց մի ուրիշ մարդու մօտ խոզարած դարձաւ, բայց այնքան ողորմելի էր, որ խոզերի կերած եղջիւրներին (լայրէնի պղպեղ) էլ կարօտ էր մնում:

Այսպիսի՝ թշուառութեան մէջ նա յիշեց իւր հօր ծառաներին, որոնք հանգիստ կեանք էին վարում ու ոչ մի բանի կարօտութիւն չունէին: Յոյսը չը կտրեց, վերկացաւ կրկին

հօր տունը դարձաւ՝ աղաչելու, որ իրեն, ինչպէս ծառայ ընդունէ:

Հայրը որդուն հեռուից տեսաւ թէ չէ, վազ տալով առաջ եկաւ ու վզովը փաթաթուեցաւ:

Որդին ամաչելով ասաց. Հայր, մեղայ, այսուհետեւ արժանի չեմ, քեզ որդի կոչուելու, ընդունիր ինձ ծառաներիցդ մինի տեղ:

Հայրը խղճաց նորա վերայ, գեղեցիկ հանդերձներ հագցրեց, գերացած եզր մորթել տուեց, և ուրախութեան սեղան պատրաստեց կորած որդին գտնելուն համար:

Այդ ժամանակ, մեծ որդին արտից տուն եկաւ, և ուրախանալու փոխարէն՝ սկսեց տրտնջալ, բարկանալ ու հօրը ասաց. «Այսչափ ժամանակ է որ քեզ հնազանդ եմ եղած և դու ինձ մի ուլ անգամ չես տրուած, բայց այժմ այս որդուդ համար՝ որ անառակութեամբ քո վաստակածդ փչացրեց, գերացած եզր մորթել տուիր»: Հայրը պատասխան տուեց. Որդեակս, իմ բոլոր ւնեցածս քոնն է, բայց այս որդիս կորած

էր՝ ու գտնուեցաւ, նորա համար պէտք է ուրախանալ»:

(Լուկ. ԺԵ. 11. 30):

Յիսուս այս առակով ցոյց տուեց, թէ Աստուած այնպէս ողորմած է, որ մեղաւորի կորչիլը չի կամենալ, այլ նրա զղջալն է ցանկանում, և սրտով զղջացող մեղաւորի յանցանքը ներում է:

378
39

Տնօրէն Կոմիտէ:

Յիսուս Կոմիտէ:

Մի հարուստ մարդ լսում է, որ իւր տընտեսը աւելորդ ծախքեր է արել, կամենում է նորան իւր պաշտօնից հանել: Տնտեսը մտածում է, որ յետոյ ապրուստի կարօտ պիտի մնայ, իւր տիրոջ պարտապաններին կանչում և նորանց պարտքերից մի մի մասը պակասացնում է: Տէրը երբ որ լսում է նորա այսպիսի հնարագիտութիւնը, գոլովմէ նորան:

(Լուկ. ԺԳ. 1-8):

Յիսուս այս առակով կամեցաւ հասկացնել թէ մենք էլ պարտական ենք դրամով աղքատներին ոչորմիլ, և թէ՛ անկարելի է միանգամից Աստուծուն ու մամոնային (փողին) ծառայել:

Մէջաբան և աղբար Աստուծոյ ասակը:

Յիսուս ասակէ.

Մի մեծատուն մարդ կար փառաւոր ըզգեսաներով զտրդարվում էր) ամեն օր ուտել խմելու և զուարճութեան էր հեռուում: Նորա դրան մօտն էլ աղքատ Ղազարոսն էր նստում. որ այնչափ ոչորմելի էր՝ մինչ մեծատան սեղանից ընկած հացի փշրանքներին կարօտ էր, ու շներն էլ նորա վէրքերը լիզում էին:

Երբ երկուսն էլ մեռան, մեծատունը դժոխքի միջից տեսաւ որ, Ղազարոսը արքայութեան մէջ հայր Աբրահամի գոգում նստած է, սկսեց ձայն տալ. «Հայր Աբրահամ, ոչորմիլ ինձ, ուղարկիր Ղազարոսին

որ իւր մատի ծայրը ջրով թաց անէ, ու իմ չորացած և ցամաքած լեզուն զովացնէ»:

Այդ անկարելի բան է. ասաց Աբրահամ, «Եիշիր քո կեանքիդ մէջ ունեցած վայելչութիւնդ ու Ղազարոսի քաշած չարչարանքը»:

Մեծատունը նորից աղաղակեց. Հայր, աղաչում եմ քեզ, գոնէ դորան ուղարկիր հօրս տուն, որ իմ եղբայրներն իմացնէ, չը լինի թէ նրանք էլ այս տանջանքի տեղը գան»: Աբրահամ պատասխան տուեց. «Նըրանք ունին Մովսէսի և ուրիշ մարգարէների գրքերը, թող կարդան ու հասկանան»: Ո՛չ, այդպէս չի՛ լինիր. ասաց մեծատունը, պէտքէ մեռելներից մինը գնայ նրանց քարոզէ, որ նրանք ապաշխարեն: Բայց հայր Աբրահամը նորա յոյսը կտրեց այս վերջին խօսքով. «Եթէ եղբայրներդ մարգարէների գրած խրատներին ականջ չեն անի, յայտնի է որ մեռելներից մինն էլ եթէ գնայ, լսողը չեն»:

(Ղ. 11. Ժ. 9. 19—31):

Յիսուս այս առակով կամեցաւ յայտնել

թէ, պէտք չէ որ մարդ իւր յոյսը բոլորովին այս աշխարհի մարմնաւոր վայելչութիւնների և փառքի վերայ հաստատէ, այլ սուրբ Գրքերի քարոզութեան ականջ դնէ, և հանդերձեալ աշխարհը մտքից չը հանէ:

Անիրաւ- Գաղատայի առաւելը:

Յիսուս առաւել.

Մի քաղաքում մի դատաւոր կար, որ ոչ Աստուածանից էր վախենում և ոչ էլ մարդկանցից ամաչում: Մի այրի կին էլ ամէն օր գալիս էր նրա մօտ և ագաչում, որ իւր դատաստանը կտրէ:

Նաո ժամանակ դատաւորը այդ կնոջ աղաչանքին ուշադրութիւն չէր դարձնում, բայց կինը այնչափ գնաց եկաւ ու աղաչեց, մինչև որ դատաւորը նորանից ձանձրացաւ՝ ու ինքն իրեն ասաց: «Թէպէտ Աստուածանից չեմ վախենում և մարդկանցից էլ չեմ

ամաչում, բայց այս կնոջ դատաստանը վերջացնեմ, որ սորա ձեռքիցը ազատուիմ:

(Գալ. ԺԲ. 1—5):

Յիսուս այս առակով կամեցաւ հասկացնել, որ շատ հարկաւոր է մեզ, ամեն ժամանակ աղօթել Աստուծուն, որպէս զի Աստուած էլ մեզ ողորմի, և մեր անդադար աղանչանքը լսէ: Երբ որ Աստուածանից չը վախեցող և մարդկանցից չամաչող դատաւորը՝ շատ աղաչանքի չէ դիմանում, ու ակամայ դատաստան է անում: ապա Աստուած՝ որ ողորմած է և բարի՝ ու այնչափ գուլթ ունի իւր արարածների վերայ, նա անշուշտ կը լսէ մեր աղաչանքը և կը կատարէ մեր բարի խնդրուածքները:

Փարիսեցի- Ե Մաթաթայի առաւելը

Յիսուս առաւել.

Մի Փարիսեցի և մի Մաքսաւոր տաճարը գնացին: Փարիսեցին սկսեց աղօթել ու ա-

սել. Աստուած իմ, փառք քեզ, ես ուրիշ մարդկանց կամ այս Մաքսաւորի նման անիրաւ ու յափշտակող չեմ. շաբաթը երկու անգամ պահուեմ, ու իմ ունեցածներից տասանորդ եմ տալիս: «Բայց Մաքսաւորը, ինքն իրեն մեղաւոր ճանաչելով, աչքը անգամ չէր ուղղւում դէպ ի վերբարձրացնել, և կրճքին խփելով ասում էր. «Աստուած, մեղաւորիս ողորմի՛ր և մեղքերիս թողութիւն տո՛ւր»: Աստուծոյ առաջ Մաքսաւորը Փարիսեցոց աւելի արդար համարուեցաւ:

(Լուկ. ԺԸ. 9—14):

Յիսուս այս առակով կամեցաւ յայտնել թէ, մեղաւոր մարդը եթէ խոնարհ սրտով «մեղայ» ասէ, ու Աստուածանից թողութիւն խնդրէ, հաճելի կը լինի, բայ արդարը եթէ ամբարտաւանութեամբ պարծենայ՝ կը դատապարտուի՝ իրան առաքինի ճանաչող փարիսեցու նման:

Տանուպիլ և ճշակներէ ասուիլ.
Յիսուս ասուիլ.

Մի տանուտէր առաւօտը վերկացաւ, մըշակներ վարձեց մի մի դահեկանով ու իւր այգին ուղակեց: Յետոյ հետ զհետէ ժամը երեքին, վեցին ու իննին ուրիշ պարապ մարդիկ էլ գտաւ, այգին ուղարկեց ասելով. «գնացէ՛ք, աշխատեցէ՛ք, ինչ որ արժան է, ձեր վարձը կը տամ»: Երեկոյին երբ բոլոր մշակները այգուց յետ դարձան, տանուտէրը իւր տնտեսին հրամայեց, որ ամեն մինին մի մի դահեկան տայ:

Ամենից վաղ վարձուած մշակները, այս բանը տեսնելով, սկսեցին տրտնջալ ու ասել. «մենք առաւօտից մինչև երեկոյ աշխատեցինք, ինչո՞ւ համար մէկ ժամ աշխատող մշակներն էլ մեզ հաւասար վարձ պիտի ըստանան»:

Տանուտէրը դարձաւ այն տրտնջողներից մինին, ու ասաց. «ընկեր, քեզ ի՞նչ վնաս չէ՞ որ քեզ մի դահեկան վարձ խոստացայ,

ան քու դաճեկանդ և գնաց. միթէ ես իրա-
ւունք չունիմ իմ ունեցածիս վերայ, որ
ուսն ինչ կամենամ տամ »:

(Մատթ. Ի. 1—15):

Յիսուս այս առակով կամեցաւ հասկաց-
ցնել թէ շատ մարդիկ թէպէտ ուշ, բայց
արտով շատ ջերմեռանդ ու Աստուծոյ մօ-
տիկ լինելով՝ մեծ շնորհների և բարիքների
արժանի կը լինին, որովհետեւ կոչուածները
շատ են, իսկ ընտրուածները՝ սակաւ:

Աղն-տիանի և Կանաւնի շահեցնելու առակը:
Յիսուս ասուիք.

Մի աղնուական մարդ պատրաստուլով էր
հեռու երկիր գնալու, ուստի կանչեց իւր
ծառաներին և ամեն մինին առանձին ա-
ռանձին փող տուեց, մինին հինգ, միւսին
երկու և երրորդին մէկ քանքար, և պատ-
ուիրեց, որ մինչև իւր վերադառնալը այն

փողը շահեցնեն: Երբ աղնուականը վերա-
դարձաւ ճանապարհորդութիւնից, կանչեց
ծառաներին ու կամեցաւ իմանալ, թէ ամեն
մինը՝ իւր ստացածը որչափ է շահեցրել:
Հինգ քանքար ունեցողը հինգ էլ շահ ցոյց
տուեց, երկու ունեցողը, երկուս էլ աշխա-
տանք բերեց, ուստի երկու ծառան էլ իրանց
տիրոջից գովուեցան ու պատիւ ստացան,
Իսկ երրորդն՝ որ մէկ քանքար էր ստացել,
բերեց քանքարը և տուեց տիրոջը ասելով.
«Տէր, գիտէի որ դու խիստ մարդ ես» ուր
չես ցանել, հնձում ես, ուր չես սիւռել,
ժողովում ես, ես իմ ստացած քանքարը
չը կորցնելու համար, տարայ գետնի տակ
թաղեցի, հիմայ բերի, ան, քո տուածը
քեզ եմ տալիս »:

Տէրը բարկացաւ ու ասաց. « ո՞վ չար և
ծոյլ ծառայ, եթէ գիտէիր, որ հնձում եմ
ուր չեմ ցանել և ժողովում եմ, ուր չեմ
սիւռել, ինչի՞ համար իմ տուած քան-
քարս գոնէ սեղանաւորներին (դատակ)
չը տուիր, որ հիմայ շահովը ստանայի: Այս

խօսքը ասելով՝ յիշեալ քանքարը պահող ծառային դուրս արեց և ձեռից փողն առնելով՝ տուեց տասը քանքար ունեցող ծառային:

(Մատթ. ԻԵ. 14—28):

Յիսուս այս առակով կամեցաւ հասկացրնել թէ, Աստուած արդարութեամբ կը դատէ, և կը կամենայ որ ամեն մարդ իւր ընդունած շնորհը աշխատասիրութեամբ շահեցնէ, և չշահեցնողը պատժի արժանի է:

Երկու որդւոց ասակը:

Յիսուս ասակը:

Մի մարդ երկու որդի ունէր, երկուսին էլ հրամայեց, որ գնան այգին մշակեն: Առաջինը «կը գնամ» ասաց և չը գնաց, միւսը «չեմ գնայ» ասաց, յետոյ զղջաց՝ և գնաց:

(Մատթ. ԻԱ. 28—30):

Յիսուս այս առակը ասաց փարիսեցիներին և դպիրներին յանդիմանելու համար, որովհետև նորանք պարծենում էին թէ իրանք Աստուծոյ հնազանգ որդիներ են և ճշմարիտ աստուածապաշտ, այն ինչ Աստուծոյ պատուիրանները չէին պահում՝ ինչպէս որ պէտք էր:

Այգի անկողի և չար հասկի ասակը:

Յիսուս ասակը:

Մի մարդ այգի տնկեց և մշակներին յանձնեց: Յետոյ երբ պտղի ժամանակը հասաւ, իւր ծառաներին ուղարկեց, որ գնան պրտուղ քաղեն: Բայց մշակները ծառաներից մէկին չարչարեցին, մէկին քարկոծեցին և մէկին մեռցրին:

Այգու տէրը ուրիշ ծառաներ ուղարկեց, մշակները նորանց էլ առաջինների նման արին: Վերջը իւր որդին ուղարկեց, կար-

Ծելով որ՝ նորանից կամուսեն, բայց մշակները նորան տեսան թէ չէ, այգուց դուրս հանեցին և մեռցրին, որ այգին իրանք ժառանգեն:

Այս այսպէս լինելուց յետոյ, այգու տէրը գիտէք ի՞նչ արաւ. այն չարագործ մշակներին սաստիկ պատժելով կորցրեց, յետոյ այգին ուրիշ մշակների յանձնեց, որ ժամանակին պտուղը իրան տան:

(Մատ. ԻԱ. 33—41):

Յիսուս այս առակով հասկացրեց Հրէից ազգին, թէ Աստուած մարգարէներ ուղարկեց, բայց Հրէաները նորանց չարչարեցին և մեռցրին. հիմայ ես եմ եկած, ինձ էլ մեռցընել են կամենում: Ուստի Աստուծոյ արքայու թիւնը նորանցից պիտի առնուի, ու այն ազգերին պիտի տրուի, որոնք աստուած պաշտու թեան պտուղ կը տան:

Թագաւորի սրբո՝ հարսանիքի արակը:
Յիսուս ասուով:

Մի թագաւոր իւր որդու հարսանիքն էր անում, իւր ծառաներին ուղարկեց, որ բարեկամներին հրաւիրեն. բայց բարեկամներից շատերը մի մի պատճառով չըկամեցան հարսանիք գալ. մի քանիսն էլ ծառաներին բռնեցին ու մեռցրին:

Թագաւորը այս լսելով, զինուորներ ուղարկեց, նորանց ամենին էլ ջարդեց, և տրներն ու տեղերն այրել տուեց: Յետոյ փողոցներից անցկացողներին ներս կանչել տրւեց, և տեսաւ, որ նորանցից մինը հարսանիքի հանդերձ հագած չէր, ասաց նորան. «ընկեր, եթէ հարսանիքի հանդերձ չունէիր, ի՞նչի համար այս տեղ մտար»: Մարդը պապանձեցաւ և չկարողացաւ պատասխան տալ: Ուստի թագաւորը հրամայեց, որ նորա ձեռներն ու ոտները կապեն, ու հարսանիքից դուրս ձգեն:

(Մատ. ԻԲ. 2—13):

Յիսուս այս առակով հասկացրեց Հրէանե-

րին, որ իրան անարգելու համար՝ իրանք պատժի արժանի են, ու Աստուծոյ արքայութեան մէջը միայն առաքինութեամբ զարդարուած հոգիները տեղ ունին:

Տասն հոյսերի աստիճան:

Յիսուս աստուծոյ:

Տասը կոյսեր կային, սրանցից հինգը յիմար էին և հինգը՝ իմաստուն: Սրանք ձեռներին լապտերներ բռնած՝ հարս ու փեսայի առաջ դուրս եկան: Իմաստուն կոյսերը ուրիշ ամաններով էլ ձէթ էին վերցրել իրանց հետ, իսկ յիմարները չէին վերցրել:

Փեսայի գալը ուշացաւ, ամենքն էլ քնեցին: Կէս գիշերին ձայն եկաւ, թէ «վերկացէք» ահա փեսան գալիս է: Ամենքն էլ վերկացան, լապտերները պատրաստեցին: Եւ որովհետեւ յիմար կոյսերի լապտերները հանգչելու մօտ էին, իմաստուններից ձէթ

խնդրեցին, բայց նրանք չը տուին, ասելով, «կարելի է մեզ էլ չըբաւականանայ. գնացէք ծախողներից գնեցէք»: Յիմարները գրեացին: Փեսան եկաւ. իմաստունները պատրաստ լինելով՝ փեսայի հետ հարսանիք մը տան և դուռը փակուեցաւ:

Յետոյ յիմարները եկան՝ սկսեցին փեսային աղաչել, որ դուռը բաց անէ, բայց փեսան բաց չարեց, ասելով. «ես ձեզ չեմ ճանաչում»:

(Մատթ. ԻԵ. 1—12):

Յիսուս այս առակով կամեցաւ հասկացնել, թէ պէտք է մենք մեր հոգին փրկելու համար՝ բարի գործ կատարելը անհոգութեամբ էս օր էգուց չը ձգենք, այլ՝ միշտ արթուն և պատրաստ լինինք իմաստուն կոյսերի նման, որ անմահ փեսայի առագաստից (այսինքն՝ Քրիստոսի արքայութիւնից) չը զրկուինք:

ՀԻՄՆԱԿԱՆ ԳՐԱԴԱՐԱՆ

«Ազգային գրադարան»

NL0028821

